

henstille til den ærede Minister, om han ikke, forsaavidt hans Anskuelse i saa Henseende ikke er aldeles uroffelig, maatte finde Anledning til at tage dette Spørgsmaal under Overveielse paany og da gjøre en gunstigere Fortolkning af Bestemmelsen gjældende overfor disse lavtlønnede Bestillingsmænd, for hvem Sagen kan være af Betydning, medens den for Statskassen dreier sig om en ren Bagatel. — Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale det af Udvalget stillede Forslag til Beslutning med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1870—71.

Indenrigsministeren: Jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til, hvad der findes i Udvalgets Betænkning under § 2: „Overstud af Domainerne“, fordi det der omhandlede Forhold falder paa en Tid, da Domainernes Bestyrelse laa under mig. Spørgsmaalet angaar den ved Ralsgaard Skovdistrikt opførte Mølle. Det kan selvfølgelig ikke falde mig ind at ville paastaa, at Pladsen er heldig valgt, naar det maatte vise sig, at den er uheldig valgt, men man vil forhaabentlig indrømme, at Valget af Pladsen er Noget, Ministeren ikke let kan være ansvarlig for. Det forudsætter, nemlig en Lokal Undersøgelse af Forholdene, og der har ikke foreligget Noget som helst, som kunde foranledige mig til at tro, at det var en uheldig Plads, der var valgt; tværtimod maatte jeg forudsætte, at man havde valgt det heldigste Sted, der overhovedet kunde findes. Hvad selve Møllens Anlæg angaar, finder jeg det ikke ganske korrekt, naar det er sagt, at den i sin Tid er bleven anlagt, fordi man troede, at det var lettere at afhænde de tilkøbte Effeeter end de runde. Dette er vel i en vis Henseende sandt, men jeg tror, at Sagen kommer i en anden Belysning, naar man erindrer, hvad det var for Omstændigheder, der foranledigede, at denne Mølle blev anlagt. Det var ikke den Betragtning i Almindelighed, at det var lettere at afhænde det tilkøbte end det runde Træ; nei, Grunden til Anlægget var den, at der paa Ralsgaards Plantage i det ommeldte Aar var faldet en stor Masse Kommer. — disse for Naaletræerne saa ødelæggende Insekter, — saa at der var en kort Tid, hvor man var overbevist om, at man vilde se sig nødsaget til at hugge den største og bedste Del af Plantagen om. Der vilde da fremkomme det Tilfælde, at man fik en Masse Stoveffeeter liggende, som for det Første vilde være aldeles ubrugelige, det vil sige i Massen meget for stor til, at det sædvanlige Distrikt kunde ventes at ville forbruge dem, og paa den anden Side at ville medføre den Fare, at man, naar man lod dem ligge i saa Tilstand, ikke vilde faae Kommerne ødelagte. Dette, som efter min Mening vilde medføre en overordentlig stor Fare for den Del af Plantagen, der ellers kunde reddes, var Grunden til, at jeg søgte Bevilling til at faae denne Mølle opført.

Det viste sig imidlertid senere, at Vorherre var meget gunstigere, end vi havde ventet; thi der indtraf en temmelig streng Vinter og et Fald af andre Insekter, der ødelagde Kommerne, og saaledes blev det muligt at fkaane Plantagen. Jeg kan naturligvis ikke sige Andet, end at Hensigten med Møllens Opførelse dermed tillige var fjernet. Naar der altsaa nu Klages over, at man ikke kan blive af med det oparbejdede Træ saa godt som med det runde, tror jeg, det er rigtigt at gjøre opmærksom paa, at den særlige Grund, hvorfor Møllen i sin Tid blev opført, ved Naturbegivenheder faldt bort af sig selv.

Madvig: Saaledes som det allerede ved Begyndelsen af Forhandlingen er bemærket af Thingets ærede Formand, forekommer der i den af Udvalget afgivne Betænkning Tillæg B Spalte 85 en Opfordring til at gjøre Rede for nogle Forhandlinger, der have fundet Sted om Revisionen af Rigsdagens Regnskaber, hvilken Opfordring det paahviler mig som Formand for Thingets Forretningsudvalg at fremkomme med. Der er som sagt Spørgsmaal om, hvad der har været foretaget med Hensyn til at komme til en Bestemmelse om Revisionsformen for Rigsdagens Regnskab. Jeg skal da ganske kort sige, at denne Gjensstand paa Foranledning af Thingets ærede Formand under forrige Rigsdagssamling blev undergivet Forhandling i Forretningsudvalget, hvor man tog temmelig alvorlig fat paa Sagen, og af hvilket der i den Anledning blev holdt en Række af Møder. Det viste sig imidlertid under disse Møder blandt Andet, at der var meget forskellige Meninger om Sagens Betydning og om, hvad der var det Rigtige at foreslaa Thinget med Hensyn til samme, samt at der tillige var Tvivl om, hvad der overhovedet lod sig udrette, en Tvivl, der især begrundedes paa, at man havde ringe Forventning om at finde Understøttelse for, hvad man fra Landstingets Udvalgs Side vilde foreslaa, fra den anden Side, nemlig det andet Thing, hvor der, naar der skulde komme et praktisk Resultat ud af Thingets Forhandlinger, maatte fattes tilsvarende Beslutninger. Denne Mistvivl bestyrkedes efterhaanden og er nu fuldkommen bekræftet derved, at det foreligger, at det andet Things Forretningsudvalg har erklæret, at dets Medlemmer ikke anser det for rigtigt, at Rigsdagens Regnskab, og hvad der vedkommer det, bliver inddraget under Statsrevisionen. Dette var vel ikke det hele Spørgsmaal, Inddragelsen af Revisionen under Statsrevisionen, men det var dengang det væsentligste Punkt i Spørgsmaalet. Hele denne Stilling har gjort, at Iveren hos Landstingets Forretningsudvalg er bleven sækket, og Sagen er gaaet hen, idet det rigtignok var paatænkt at udarbejde et Forslag til Fremgangsmaaden med Hensyn til hele Rigsdagens Regnskab og Bevillingsudseendet og Revisionen, men dette Forslag blev ikke